

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati avstro-ogrske dežele za vse leto 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabilo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto K 22.— | Četrta leta . . . K 5-50
Pol leta „ 11.— | En mesec „ 1-90
Za pošiljanje na dom se računa za vse leto K 2.—.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto K 25.— | Četrta leta . . . K 6-50
Pol leta „ 13.— | En mesec „ 2-30

Naroča se lahko z vsakim dnevom, a hkratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

List se ustavlja 10. dan po potekli naročnini brez ozira vsakemu, kdor ne vpošlje iste ob pravem času.

Upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

Slovensko vseučilišče in leto 1848.

III.

J. P. V zadnjem svojem članku omenil sem dveh peticij »Slovenskega društva« na vlado glede vstanovitve slovenskega vseučilišča iz leta 1848. Ker mi isti tedaj še nista bili na razpolago in se mi je med tem posrečilo ju zaslediti, prijavljam jih s tem tako, kakor jih je priobčil Anton Tomšič v »Slov. Narodu« leta 1870 štev. 55, 56 in 57.

Prva, nemško sestavljena in za odbor slov. društva od dr. J. Bleiweisa in Martinaka podpisana peticija od 14. septembra 1848, katero je ljubljanski državni poslanec dr. Kavčič izročil naučnemu ministru, se glasi:

»Slavno ministrsko svetovalstvo!»

»Podpisano slovensko društvo kot naravni zastopnik narodnih koristi si šteje v svojo dolžnost slavno ministrsko svetovalstvo opomniti na neko nujno potrebo slovenskih dežel. Slovenski narod (die slov. Stämme), ki po nizkem po-

vprednem številjenji šteje poldrug milijon glav, in ki izven Kranjske stanuje tudi v Istri, Gorici, v polovici Koroške in v južni Štirski, za svoj narodni razvoj neobhodno in najprvo potrebuje dušnega središča (einigungspunkt), ognjišča za narodno intelektualno izobraževanje.«

»Po več provincijah razkropljen, pomešan med tuje življe, ki so Slovence v narodnem razvitku že daleč prehiteli in skoraj popolnoma tujstvu prepuščen, je moral slovenski narod ostati na žalostno nizki stopinji narodne omike. Ako se ima kedaj za slovenski narod uresničiti zveličalna beseda našega prevzvišenega cesarja, ki je vsem narodom garantiral domače razvijanje, more si slovenski narod le onda resnično opomoči in zaceliti rane, ki so se mu pod prejšnjo sistemo sekale, ako se mu ponudi priložnost, da se bode mogel v domovini izobraževati in omikavati, in ako ne bode dalje prisiljen svoje sinove pošiljati v tuja učilišča, kjer slednji pod tujimi vpljivi vsaj v narodnem oziru postanejo sami tujci glede svoje domovine.«

»S kratka: slovenski narod nujno potrebuje vseučilišča. Ker je to potrebo čutil, je že pred nekim časom gremij tukajšnjega učiteljstva prosil, naj se vseučilišče napravi v Ljubljani kot v središču slovenskih provincij, in je to prošnjo podprl z vsemi razlogi, ki še iz drugih nego narodnih ozirgov govore za ustanovljenje. Sklicevaje se na to prošnjo misli slovensko društvo, da mu ni treba natanko in na drobno razlagati razlogov, ki govore za vseučilišče in da mu tudi ni treba razpeljavati, kako naj bi se uresničila (realisirung) ta splošna želja, in hoče tukaj samo izreči svoje upanje, da bode sl. ministrsko svetovalstvo uvaževaje to nezadušljivo ljudsko potrebo in modro skrbé za vse narode avstrijskega cesarstva, rado pripravljeno vse nemudoma napotiti, da se tudi našemu narodu mogoče stori splošno narodno razvijanje.«

Na to peticijo je dobilo slovensko društvo od ministrstva potom kranjskega

gubernijalnega predsedništva sledeči odgovor:

»Ministrstvo javnega uka, nikakor da ne bi spoznavalo razlogov, zaradi katerih bi bilo želeto, da se v Ljubljani napravi vseučilišče, bode, kadar bo državnemu zboru predlagalo organizacijo učnih razmer in kadar se bode govorilo o številu prihodnjih vseučilišč, v vsej njegovi važnosti uvaževalo nasvet, naj se to vseučilišče osnuje po predloženim proračunu.«

»Kar pa se tiče tega, da bi se vseučilišče že zdaj (augenblicklichen) začelo napravljati, vladajo zdaj še glede sredstev tolike težave, da se morajo najprej po nasvetu rektorata natanko določiti in popisati vse potrebščine za ustanovljenje popolnega vseučilišča. Vsled ministrskega ukaza 22. t. m., štev. 5438 se v odgovor na sporočilo 12. t. m. z dokladi vred rektoratu naznanja s tem obljubljenno razvijanje te zadeve (dies hiemit in Aussicht gestellte Gang der Angelegenheit). Kadar se bodo predložila dotična dokazila, se bode obravnavanje nadaljevalo, ako bi nastopila primerna doba.«

Druge peticijo za slovensko vseučilišče je vložilo slovensko društvo meseca decembra 1848. Podpirala sta jo dr. Bleiweis in Höffern. Glasi se pa tako le:

»Slavno ministrstvo uka!»

»Podpisano slovensko društvo je, globoko čute nujno potrebo narodnega razvoja in narodne omike, 14. sept. t. l. slavnemu ministrskemu svetovalstvu podalo prošnjo, naj bi se za slovenske okrajine v Ljubljani ustanovilo slovensko vseučilišče. V tej zadevi nam izročeni odlok slavnega ministrstva uka ddo. 5. okt. t. l. štev. 6230 nam ni le obljubil, da se bode v Ljubljani napravilo redno vseučilišče, ampak je tudi velel, naj se napravijo uvodni koraki, da se bode mogli odpreti dve najvažnejši stolice: namreč avstrijskega državlanskega in kazenskega zakonika.«

»Slovensko društvo vsled tega odloka navdahnjeno najboljših nad za prihodnost,

je na 25. dan oktobra t. l. sklicalo zbor pravnikov in jezikoizvedencev, v katerem zboru je 7 gospodov izreklo, da hočejo brezplačno prevzeti prednašanje, in v katerem se je ob enem sklenilo in takoj začelo prestavljanje avstrijskega državlanskega zakonika in kazenskega zakonika o zločinih. O vsem tem je tukajšno deželno predsedstvo slavnemu ministrstvu uka že poročalo.«

»Toda, kakor v vsem, kazal se je tudi tukaj pogubljivi vpliv oktoberske revolucije. Za slovenski narod tako neizmerno važnega vseučilišnega vprašanja prejšnje ministrstvo pri tako žalostnem, vsaki red uničujočem položaju Dunaja ni moglo toliko uvaževati, da bi bilo prišlo do kakega vspeha. In vendar je to vprašanje še zmerom eno izmed najvažnejših vprašanj slovenskega naroda. Njegova mladež mora domovino zapuščati in nemška vseučilišča obiskovati. Tu jo navadno zadene žalostna usoda. Sicer že stari, a nikdar tako odločno izrečni razvoj (trennung) med Nemci in Slovani ima naravsko v nemških mestih najprvi žalostni vpliv na sinove (angehörige) slovenskega naroda. Tako se mora naša mladež, ki — navadno jako malo premožna (mit geringen Existenzmitteln ausgerüstet), torej prisiljena sama za svoje prehranjevanje skrbeti — nastopi pot znanosti, boriti z vsemi težavami življenja, namesto da se popolnoma posveti svojemu poklicu, svojemu dušnemu izobraženju. Stanovanje in hrana, človeškega življenja glavna pogoja, se jej prodaja le za visoko ceno. Odgojevanje otrok, od česar so se nekoliko težavi, je nehala jih živeti, ker bo pri sedanjih razmerah v nemškem mestu le redko kdo odgojo svojih otrok prepustil kateremu Slovanu.«

»To so vsakdanje tožbe naše mladine na tujih vseučiliščih, in pomoči je tem nujnejše treba, ker mnogi radi premnožih težav, ki se njih izobražanju stavijo na pot, tuja vseučilišča zapuščajo in se domu vračajo, premnogi pak, nadejaje se, da se bode vsled omenjenega mini-

LISTEK.

Literatom in občinstvu.

Spisal Ljubomir Babič-Gjalski.
(Konec.)

V dokaz svoje trditve bi lahko naštel po vrsti vsa velika dela svetovne književnosti — počenši pri Ilijadi, Šekspirovih kraljevskih dramah, Boccaccijevih novelah — tjã do Tolstojevoga romana: »Vojna in mir.« Pa tudi naša književnost, katere štiristoletnico slavimo danes, dokazuje isto. Maruličeva »Judita« je bila sprejeta z zanosom in je našla posnemanje, ker je bila izraz narodove želje, da kaznuj hrvatski narod prav tako svojega sovražnika, kot je kaznovala Judita Holoferna; — Gunduličev »Osman« daje izraza narodovi želji, da bi došel spasitelj, ki bi rešil jadni, izmučeni Balkan dolgotrajne, strašne muke; — Mažuraničev »Čengić-aga« je v neposredni zvezi z narodovim jadam; — Markovičeva pesen »Kohan i Vlasta« opominja kakor simbol narod, naj se ne zveže s stoletnim sovražnikom; — Šenoa oživlja davno prošle narodne dni in osvaja s tem vsako hrvatsko srce za hrvatsko misel!

Nikakor pa ne bi rad, da se moje besede tolmačijo krivo. S temi svojimi

besedami nisem hotel reči, da naj služi naša knjiga jedino in samo našim posebnim narodnim željam in potrebam. Ne, — ako kaj na svetu ne trpi in ne prenaša strogo potegnjenih mej, ne trpi in ne prenaša tega zlasti leposlovna knjiga in ž njo vsa druga umetnost. Hrvatska knjiga, stoječa v narodovi službi, stoječa na narodovi straži, naj zato ne pušča nikdar iz očij svojega visokega umetniškega poklica v carstvu večne lepote, resnice in pravice.

Prav zato se ne sme od nje zahtevati, naj se vedno jednako kreta po isti stezi, ki so jo razhodili njeni predniki. Misel ne trpi tega, — ona mora biti v svojem poletu svobodna in mora ostati vedno sama svoja, — a zato tudi njeno najplemenitejše dete — knjiga — tega neče in ne trpi. Zgodovina slikarstva nam daje za to izvrsten primer v svojih bizantinskih slikah. Tista stroga zahteva, da se slikajo Jezus, Marija in apostolji vedno v isti strogo odmerjeni in odrejeni, tradiciji posvečeni pozí, ta zahteva je zamorila vso bizantinsko umetnost ter izključila vsak napredek. A vzemite svetniško slikanje v Italiji! Modrost rimskih papežev ni zahtevala, da se zveže slikar v verige tradicionalizma, — in tako je dospela katoliška cerkev do tega, da si je okrasila svoje

božje hiše s slikami Rafaela, Mihaela Angela in tako dalje.

Istotako se ne sme zahtevati od hrvatskega književnika, naj mu bo duša gluha in slepa za velike ideale, težnje in pokrete skupnega človeštva — kakor tudi ne sme nikdar nehati zanimanje za človeka kot takega — za one nedogledne radosti in žalosti, ki so lastne vsem otrokom tega planeta, brez ozira na to, v katerem kraju te ali one poloble se je rodil in brez ozira, ali spada k belo — žolto — črno — ali rudečekožim. — Ker — samo kot tak bode služil in v resnici koristil svojemu narodu, in poln ljubezni do njega ne bo mogel nanj nikdar pozabiti.

S svojimi gornjimi besedami sem hotel povedati in iznova pravim, naj hrvatski književnik tako iz ljubezni do svojega naroda, do svoje rodne zemlje, kakor tudi nadahnjén s pravim umetniškim vzletom, predstavlja najprej življenje in težnje narodove duše ter naj kroži s svojo domišljijo nad domačim ognjiščem — naj nikdar ne zaduši stremljenja svoje slovanske krvi in naj ne zabi, da je Hrvat — in naj bode vedno, vedno sovražnik in nasprotnik vsega, kar je nasprotno njegovemu hrvatskemu narodu — z jedno besedo, — naj ljubi — in zopet, naj ljubi

to svojo rodno zemljo — to svojo materinsko besedo!

In bodimo gotovi, dokler se bosta združevali te dve ljubavi — ljubezen naroda do svoje knjige in svojih književnikov z ljubeznijo književnikov do svojega naroda in svoje zemlje, — dotlej je zajamčeno hrvatskemu narodu, da bode slavil po štiristoletnici petstoletnico, slavil bode celo tisočletnico svoje umetne knjige in zopet se bo spominjal hrvatski narod z zanosom in z neizmerno hvaležnostjo imena Marke Marulića in njegovih naslednikov!

Tudi jaz bi bil pri koncu. Ker nisem človek katedra, niti parlamentarni govornik, ne boste zahtevali od mene, da zaključim svoja razmotrivanja s sijajnimi besedami in silnimi oratorskimi izreki. Človek sanje sem — človek pravljice, ter bi mogel končati s pravljico, ki mi jo sanja duša ob današnjem slavju, in kateremu se ob šepetu te pravljice od zanosu širi srce. Zato hočem tudi poslušati glas svojega srca, v katerem ori en vzklik, — en klic — ki mi žarko in zanosito izpolnjuje prsa — in ta vzklik — ta klic je: — Slava in hvala Marku Maruliću — a hrvatska knjiga naj cvete in napreduje v srečo in korist — Hrvatske — v službi večne lepote, resnice in pravice!

trgovski pomočnik

vešč trgovine z mešanim blagom, **išče službe.** (2592-2)
Naslov pove upravnštvo »Slov. Nar.«.

Glasovir

Kutscherovega sestava, kratak, dobro ohranjen, **se proda po ceni.**
Vpraša se v zdraviliški hiši v Toplicah na Kranjskem. (2610-1)



Zeleznato vino

lekarnarja **G. Piccoli v Ljubljani**
dvor. založnika Njeg. Svetosti papeže

ima v sebi **90krat več železa**

kakor druga po reklami nezaslužno sloveča **china-zeleznata vina**, katera često nimajo več železa v sebi, kakor vsako ceno namizno vino. III. (1338-50)
Vsled tega največje jamstvo za izdatnost tega vina pri malokrvnih, nervoznih ali vsled boleznih oslabilih osebah, kakor tudi še posebno pri **bledih, slabotnih in bolehalih otrocih.** Dobiva se v steklenicah po pol litra. Vnanja naročila proti povzetju.

Proti malokrvnosti

Najlepše

božično darilo za stare in mlade je brez dvoma lepa fotografija. — Za izdelbo najfinjšega in najnovejšega na tem polju se priporoča fotografski zavod

Sv. Petra cesta št. 27. **L. KREMA** Sv. Petra cesta št. 27.

Specijaliteta: Slike v naravni velikosti umetniško izdelane po najnižji ceni. — **Brez konkurence!** (2536-3)

Talanda Ceylon-čaj

Je jednat, aromatičen, čist,
Št. 1 v zavojčkih à K —'20, K —'50, K 1'25
Št. 2 " " " —'24, " —'60, " 1'50
Št. 3 " " " —'32, " —'80, " 2.—
se dobiva v vseh večjih špicerijskih trgovinah. (2593-2)

LJUBLJANSKI ZVON

MESEČNIK ZA KNJIŽEVNOST IN PROSVETO.
LETNIK XXI. (1901).
Izhaja po 4¹/₂, pole obsežen v veliki osmerki po eden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 9 K 20 h, pol leta 4 K 60 h, četrt leta 2 K 30 h. 52
Za vse neavstrijske dežele 11 K 20 h na leto. Posamezni zvezki se dobivajo po 80 h.
„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

trgovski pomočnik

želi premeniti svojo službo. Nastopi lahko v 14 dneh. (2591-2)
Ponudbe sprejema **V. D. poste restante Ribnica.**

Trgovski pomočnik

dobro izurjen v železnini in špiceriji **se takoj sprejme pri tvrdki:** (2613-1)
Frid. Homann v Radovljici.

Kupujte in zahtevajte

povsod le svinčnike, ki nosijo napis: „Svinčnik družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“.

Ti svinčniki so novo blago in zanesljivo dobri ter iz svetovnoznane avstrijske tvrdke Hardtmuth-ove in nič dražji od drugih. Svinčniki „družbe sv. Cirila in Metoda“ naj se vpeljejo v vse šole, saj dlečna naša družba skrbi največ za narodne šole in vsak krajcar jej dobro dojde. (2331-6)
Z blagim namenom je združeno dobro blago.

Cena 12 ducatov:
Št. 100 št. 90 št. 301 št. 302 št. 504
K 1'42. K 2'70. K 4'60. K 5'04. K 6'84.

Glavno zalogo ima trgovina Ivana Bonača v Ljubljani.

Brata Eberl

Ljubljana, Franciškanske ulice 4. Plesarska mojstra c. kr. drž. in c. kr. priv. južne železnice.
Slikarja napisov.
Stavbinska in pohištvena pleskarja. Prodaja oljnatih barv, lakov in firnežev na drobno in na debelo.
Velika izbirtka dr. Schoenfeld-ovih barv v tubah za akad. slikarje.
Zaloga
vsakovrstnih čopičev za pleskarje, slikarje in zidarje, štedilnega mazila za hrastove peče, karbolinoja itd.
Posebno priporočava sl. občinstvu najnovejšo, najboljšo in neprecenljivo sredstvo za likanje sobnih tal pod imenom „Rapidol“.
Priporočava se tudi sl. občinstvu za vse v najino stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot priznana rečno in fino po najnižjih cenah.

Prej J. Zor Alojzij Erjavec J. Zor Črojlarski mojster v Ljubljani, Črovljarske ulice 3.

Po večletni skušanji, kakor tudi po dovršenem strokovnem tečaju v Ljubljani c. kr. tehnološkega obrtnega muzeja na Dunaju mi je mogoče vstrezati vsem zahtevam svojih p. n. naročnikov. Priporočam se prečastiti duhovščini in sl. občinstvu za obilno naročevanje raznovrstnih obval. Delo je ceno, pošteno in trpežno. V zalogi so razna mazila, voščila za črno in rujavo obvalo, ter razne potrebščine za to obrt. 49
Mera se shranjuje. — Vnanjim naročilom naj se pridano vsrvo.



MODERCE natančno po životni meri

za vsako starost, za vsaki život in v vsaki faconi priporoča

HENRIK KENDA v Ljubljani, Glavni trg št. 17. 49

Skladišče za modno blago, pozamentrije, trakove, čipke, svileno blago, perilo, klobuke za dame, tkana in kratka roba na debelo in drobno.

Josip Oblak

umetni in galanterijski strugar na **Glineah št. 99**
filijalka: Šelenburgove ulice št. 1
priporoča svojo veliko zalogo **strugarskih del lastnega izdelka.**
Sprejema vsakovrstna naročila ter jih izvršuje hitro, ceno in kulantno. Istotako izvršuje vsakovrstna popravila v jantaru, morski peni, kosti, rogu, lesu itd. 49

!Miklavža!

pekarija in slaščičarna **Jakob Zalaznik**
Stari trg št. 21
najfinjšje, sveže in zdravo 49
pekarsko in nasladno pecivo.

!Priličen nakup!

Ravnokar je došlo naravnost iz tovarne radi pozne sezone za zelo znižane cene: **čuda krasni damski paletoti zadnje novosti s serpentin-volantom, s kožuho vino ali brez nje, v črni ali rujavi barvi,** v

„Angleškem skladišču oblek“

Ljubljana, vogal Sv. Petra in Resljeve ceste št. 3. **Oroslav Bernatović.** (2588-3)

Pojdite na Hrvatsko v Samobor!

Čast nam je naznaniti, da je pri nas v Samoboru, kakor tudi v naši okolici **20.000 hektolitrov dobrega naravnega letošnjega vina na prodaj.**

Vino je prve vrste, iz najboljšega grozdja, muškata, traninec, burgundec itd. ter je različnih barv. Cena je jako ugodna, **od 12 do 16 gl. hektoliter.**
Torej, ako kdo želi kaj kupiti, naj se le potruži k nam. Kupci, kateri bi pri nas vino kupili, ga lahko takoj v Samoboru na železnico naložijo, ker naša Samoborska železnica ima sedaj zvezo z južno železnico.
Ako želi kdo kaj kupiti ali vprašati, naj se obrne na **poglarstvo trga Samobor,** katero mu bo dalo daljne razjasnenje.

Samobor, dné 16. novembra 1901. Načelnik: **M. Kleščič.** (2530-3)

PARIŠKA RAZSTAVA 1900: „GRAND PRIX“.

Najvišje odlikovanje!

Na 7 prejšnjih razstavah odlikovano s prvimi darili.

Le pristno s 1860 T.P.A.P.M. na podplatu. С. ПЕТЕРБУРГЪ

Šentpeterburške Galošje

čevlji za sneg, Storm Slippers
Vsak dan se izdelava v tovarni **40.000 parov!**

Samojedini kontrahenti: **Messtorff, Behn & Co., Dunaj, I.**

V Ljubljani se dobivajo pri znanih tvrdkah: **J. S. Benedikt, Ernest Jeuniker, Henrik Kenda, Ivan Kordik, Anton Leutgeb, Karl Recknagel, Albert Schiffer, F. M. Schmitt, Fran Szantner** itd. (2608-1)

Na Najvišje povelje Njega c. in kr. apost. Veličanstva.

XXXIV. c. kr. državna loterija

za civilne dobrodelne namene v tustranski polovici.

Ta loterija,

edina, ki je na Avstrijskem dovoljena po postavljeni obsega **16.404 dobitke v gotovini,** v skupnem znesku 442.900 K.

Glavni dobitek:

200.000 kron v gotovini.

Srečkanje se vrši nepreklicno 12. decembra 1901.

Srečka stane 4 krome.

Srečke se dobivajo v oddelku za državne loterije na Dunaju III., sprednja Zollamtsstrasse 7, v loterijah, tabačnih trafikah, davkarjih, brozajavnih in železniških uradih, menjalnicah i. t. d. Načrti srečkanja za kupovalce brezplačno. (2398-7)

Srečke se pošiljajo poštne proste.

C. kr. dohodna loterijska direkcija.

Oddelek za državne loterije.

Na prodaj je pod ugodnimi pogoji

mlyn in žaga

v Idrijskem predmestju, pri glavni cesti, z velikim prometom, mlyn popolnoma novo opravljen s 6 tečaji, veliko gospodarsko poslopje, vodna moč je primerna tudi za kaka druga tovarniška podjetja.

Proda se iz proste roke. Rok za ponudbe do novega leta. (2607-1)

Natančneje pojasnila daje lastnik:

Josip Kogovšek v Idriji.

Prave perzijske preproge in prave karavanske zavese — priporoča

(2576-2)

priporoča

J. J. Naglas v Ljubljani.

Trgovski pomočnik

soliden in dobro izvečan špecertist se **vsprejme** s 15. decembrom t. l. v večji trgovini z mešanim blagom.

Ponudbe pod: „L. & D.“ poste **restante, Postojna.** (2569-3)

Preselitev

posredovalnice za delo in službe ter za stanovanja.

Uljudno naznanjam, da sem se 8. novembra 1901

preselila s Sv. Petra ceste v Sotesko (Gradišče) št. 8

ter prosim, da me cenjeno občinstvo tudi v mojem novem bivališči počasti z mnogobrojnimi naročili.

Z vsem spoštovanjem

Katarina Egy

posredovalnica za delo in službe ter za stanovanja. (2428-6)

!! Božična prilika !!

Čudovito po ceni!

400 komadov za 1 gl. 80 kr.

Lepo pozlačena ura s verižico s triletnim jamstvom, 6 komadov la žepnih robcov, 1 svetovno pat. žepno pisalno orodje iz nikla, 1 prekrasni album s slikami, obsega 36 podob, najkrasnejših na svetu, 1 računski stroj „Patenta“, kateri izračuni sam najtežavnejše naloge, k temu podučilo, 1 podstavek na pisma za vsakogar poraben, 5 komadov prelepih razglednic, 5 komadov čudovitih orakelnov egiptovskih vedeževalcev, kateri vzbujajo veliko veselja, 1 garnitura manštetnih in srajčnih gumbov iz double-zlata, s patent, zaklepalom, 3/4 zlata, 1 lepo dišeče toaletno milo, 1 fino žepno toaletno zrcalo, 1 prakt. žepni nožek, 1 fin nastavek za smodke iz jantarja, 1 modern prstan za gospode z imit. druguljem, 20 kom. predmetov za dopisovanje in še 300 raznih predmetov, ki so za hišo potrebni. Vse skup z uro, ki je sama vredna tega denarja, stane **1 gl. 80 kr.** Odpošlila po poštnem povzetju ali če se denar prej pošlje. (2611)

Ch. Jungwirth

Krakovo št. 64.

Riziko je izključen. Za neugajajoče se vrne denar.

Št. 1901. **Prejel!**

Mejnarodna panorama.

V poslopju meščanske bolnice.

Vstop s sadnega trga. Pogačarjev trg. Umetniška razstava I. vrste.

Fotoplastično potovanje po celem svetu v polni istini.

Le še do sobote, 30. novembra je razstavljena velekrasna serija

pariška razstava.

Otvorjeno vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, od 9. ure jutraj do 9. ure zvečer. (2602)

Vstopnina za odrasle 40 h, za otroke, dijake in vojsake do narednika 20 h.

Št. 42.000

Razglas.

(2596)

Pri odgonsko-postajski občini ljubljanski se bo v soboto, dne 7. decembra t. l. od desetih do enajstih dopoldne vršila

minuendo licitacija za preskrbljevanje hrane in voznje odgoncev za leto 1902.

K tej licitaciji se vabijo podjetniki s pristavkom, da je prevzemniku vložiti 100 K varščine.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane
dne 22. novembra 1901.

Karol Holinský

stavbenik in arhitekt

naznanja slavnemu občinstvu, da je **otvoril**

v Gradišči hiš. števil. 13

svoje novo

tehnično pisarno.

Priporoča se s tem p. n. občinstvu

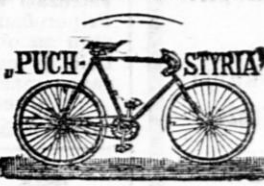
za izdelovanje načrtov in detajlov šol, cerkvâ, hiš, vil in drugih poslopij; za napravo podrobnih proračunov in kolavdacij. — Prevzemlje tudi stavbe v lastni režiji ali le njih nadzorstvo. (2585-2)

Za natančno, precizno in ceno delo se garantuje.

Velika zaloga

(101-80)

Styria-, franco-
skih Peugeot-,
Austria-koles.



pristnih Jos. Reithoffer sinov

Pneumatik

katero nudim po isti ceni, kakor tovarna.

Pristne švicarske žepne ure, budilke, stenske ure, verižice, prstane itd. itd. Namizne oprave (Besteck).

Najboljši šivalni stroji.

Najnižje cene in jamstvo!

Z vsem spoštovanjem

Fr. Čuden,

urar in trgovec, na Mestnem trgu št. 25, nasproti rotovža.

Ceniki brezplačno in poštine prosto.



Mehanična delavnica: Ribji trg, blizu prodajalnice.

Popravila sprejemajo se v prodajalnici in delavnici.

V četrtek, petek in soboto

28., 29. in 30. novembra 1901

se bodo prodajali ostanki in zaostalo blago za tako nizke cene, kakeršnih še ni bilo.

Vredno je, ogledati si to blago, kajti ni bilo še tako ugodne prilike, da se more za malo denarja mnogo in dobro kupiti, ker kupiš lahko že za 1 gl. 20 kr. blago za celo obleko.

Med ostanki so barhenti, koton, zefir, volneno blago in blago za gospode, kakor tudi različno drugo blago.

Razen tega se prodaja v teh 3 dneh 1000 komadov bluz iz volne in fanela za polovične cene, tako da se dobi lepa flanelova bluza že za 75 krajcarjev.

Nikogar se ne sili, da mora kaj kupiti!

Cenjene p. n. kupovalce le opozarjamo na to, da se zgoraj omenjeno blago prodaja

samo

v četrtek, petek in soboto

28., 29. in 30. novembra 1901

in sicer pri tvrdki

Konrad Schumi

Prešernove ulice št. 1, Ljubljana.

Kdor pogleda, gotovo kupi!

(2595-2)

Ne zamudi naj nihče te prilike!

Zudi letos naj se

Miklavž

oglasi pri

L. Schwentnerju v Ljubljani

ter naj si koš zvrhoma naloži najmičnejših, najvrednejših in najcenejših daril. Izbor je pri L. Schwentnerju mnogovrsten in obilen, obilo je pa tudi otrok, ki po pravici pričakujejo, da jih Miklavž zaradi njih pridnosti bogato obdari.

Največje veselje bo napravil otrokom zlasti, če jim prinese:

Pisanice. Pesni za mladino, zložil Oton Zupančič. Cena kart. 80 h, po pošti 85 h.

Medvedji lov. Čukova gostija. Spisal Josip Brinar. I. zvez. „Mladinske knjižnice“. Cena kart. 80 h, po pošti 85 h.

Na rakovo nogo. Spisal Ivan Trošt. II. zvezek „Mladinske knjižnice“. Cena kart. 80 h, po pošti 85 h.

Dobri otroci. Kolorirane slike s pesmicami. Za najnežnejšo mladino. Cena 24 h, po pošti 29 h.

Naše domače živali. Kolorirane slike iz domačega živalstva za najnežnejšo mladino. Cena 40 h, po pošti 45 h.

Otročičem v zabavo. 22 koloriranih slik s pesmicami. Cena broš. 80 h, po pošti 90 h.

Otročičem v zabavo. Leporello-izdaja (slike so napete na močni lepenci s platnenimi hrbtji). Cena 1 K 50 h, po pošti 1 K 70 h.

Noetova barka. Živalstvo v podobah s pesmicami. Kolorirana izdaja. Cena 1 K 50 h, po pošti 1 K 75 h.

Sladki orehi. Računski primeri v slikah in pesmicah. Cena kolorirani in kartonirani izdaji 1 K 60 h, po pošti 1 K 80 h.

Pa tudi drugih koristnih stvarij naj Miklavž ne pozabi, n. pr.:

peres, svinčnikov, držal, barv, papirja, zvezkov, beležnic, črnilnikov itd. itd.

sploh preskrbi naj se z vsem, česar treba za dom in za šolo. Torej, pridni otroci, se priporočajo se Miklavžu, da Vam kaj prinese iz trgovine (2587-2)

L. Schwentner
v Ljubljani, Dvorski trg.